

I. Č.:

Simbol sokolskih dolžnosti.

odstvo naše sokolske organizacije je pripravilo zate, sokolska mladina, poseben naraščajski znak, hoteč ti napraviti s tem veselje, vzbuditi v tebi ponos in samozavest, ker z znakom javno pokažeš, da si član velike sokolske družine, vzgajati te v zavestni dolžnosti napram samemu sebi in napram svojemu bližnjemu.

Na svečan način ti bo znak pripel tvoj društveni starosta ali načelnik na tvoje prsi. Pojasnil ti bo pomen tega znaka. Dobro si vtisni v svoje mlado srce lepe nauke, ki jih boš ob tej priliki čul; zavedaj se, da ti hoče tvoj starosta, tvoj načelnik ali prednjak le dobro.

Prvikrat v svojem življenju boš ob prejemu naraščajskega znaka položil v navzočnosti svojih sovrstnikov in starejšega sokolskega članstva prevažno zaobljubo, da hočeš služiti vzvišeni, večno lepi in plemeniti sokolski misli, da ji hočeš ostati zvest i v svojih mislih i v svojih dejanjih ter da hočeš s tem postati značajan, požrtvovalen in plemenit.

Naraščajski znak bo javno izpričevalo tvoje volje, tvojega hotenja po izpopolnjevanju, po plemenitenju tvoje duše, zato nosi znak ne samo s ponosom, nego tudi s častjo! Glej, da dokažeš svojo voljo tudi v dejanjih, po katerih te bo vsakdo sodil.

Z znakom si prostovoljno prevzel tudi dolžnosti, predvsem, da strogo paziš na svoja dejanja, ki morajo biti vedno v skladu s tvojo vestjo in s tem tudi v skladu z nauki, ki ti jih daje Sokolstvo. Pomni, da se naš simbol, ptica sokol — izogiblje nižav in teme!

Sokolski znak naj ti bo zvest spremljevalec, naj ti bo svetovalec in sodnik v vseh dvomih, ki bodo vstajali v tvoji duši; nemogoče ti bo potem zgrešiti ali zapustiti pot, katero ti predpisuje sokolska vzgoja. Z zglednim življenjem pridobivaš in večaš ugled samemu sebi in Sokolstvu sploh.

S temi navodili in željami, draga sokolska mladina, se ti izroča naraščajski sokolski znak. Izkaži se vredna upov in nad, ki jih stavimo v tebe!

НИКОЛА ДОШЕНОВИЋ:

За отаџбину.

Срца су наша чиста
што бију за наш дом,
мач нам се бојни блиста —
десница као гром!

Мета је наша јасна
прошла је дуга ноћ,
дужност је наша часна
морамо мети поћ!

Са јеле Соко кличе
ори се зелен гај:
Још пушке, победниче
из руку не пуштај!

Још хоће да нас гуше
ма да је мино рат,
још би нас мирне душе
гурнули суноврат!

Ал сад смо сви охоли
јер нисмо слаби прут,
а наши сив-соколи
прекратиће им пут!

Где соко своја гнезда
јуначка савија,
ту светли наша звезда
двв-Југославија!

Светлост је богодана —
лепша нег сунчев сјај,
шта истом вреди нама
њен мајчин загрљај!

Мајка нас силно воли —
више него део свет,
а ми ко сив-соколи
морамо за њу мрет!

**U SREĆU SE UZDA LUD,
A PAMETAN U SVOJ TRUD.**

Spomini ob 25letnici.

o prvem vsesokolskem zletu je nastopil kratek čas odmora. Zlet, ki je bil pri nas prvič zasnovan v takem obsegu, je zahteval izredno silo, saj smo imeli do zadnjega polne roke dela, da smo izvršili svoje naloge. Poleg tega pa je Avstrija ovirala sokolski pokret, zlasti zato, ker so Čehi, najagilnejši slovanski narod tedanje Avstrije, priglasili svoj številni poset.

Toda že po nekaj tednih se je zopet napolnila telovadnica Ljubljanskega Sokola, tedaj še vedno edina v Ljubljani, in kmalu je bilo vzpostavljeno redno življenje. Spet so se zbrali izbrani telovadci v svoj krog, to so bili naši voditelji ali predtelovadci, in so pričeli z obnovljenimi silami po zgledu češkega Sokolstva in deloma po predavanjih br. Murnika.

Tudi ženska telovadba se je v tem času pričela razvijati na pobudo br. Murnika. V svojih spominkih hranim razglednico, ki predstavlja prvi ženski telovadni odsek s starostinjo sestro Franjo dr. Tavčarjevo in z načelnikom dr. Murnikom.

Telovadnica je postajala po tem sokolskem razmahu vedno tesnejša, in to zlasti v letih 1905.—1906. Treba je bilo resno premišljevat, kako odpomoči tej zadregi. V naslednjem letu 1907. se je ustanovilo drugo Sokolsko društvo, Sokol Ljubljana I. Med ustanovitelji tega delavnega društva so bili bratje dr. Pestotnik, ki je še danes duša društvu, Stane Vidmar, ki ga omenim kasneje, Drganc, ki je znan telovadec in se je udeležil zadnje Olimpijade v Parizu, in Slapničar. Med umrlimi sta brata Dimic in Miklavc. Prvi, ki je bil izvrsten telovadec in prednjak, je preminul prezgodaj na bolezni, ki si jo je nakopal na bojišču, z njim je izgubilo Sokolstvo enega najtrdnejših stebrov.

Sokol I se je živahno razvijal. To smo kmalu občutili v telovadnici ljubljanskega Sokola, ki se je za kratek čas vidno izpraznila. Toda samo za hip; iz mladega naraščaja, ki je doraščal, so se ustvarjale vedno krepkejše sokolske falange, tako da je število posetnikov zopet naraslo.

Leta 1908. se je obema sokolskima društvoma v Ljubljani pridružilo še tretje, Sokol Ljubljana II, za jugozapadni del mesta. Izmed ustanoviteljev navajam br. Endliharja, ki se je udeležil vsakega sokolskega zleta in nastopa ter je po očetovsko skrbel za člane, načelnika br. Matjašiča, tajnika br. Petrina, ki je posebno obvladal tezne vaje, a ga danes žal ni več med živimi. Ostali odborniki so bili bratje Šeber, Primožič, Golob, še vedno zavedni člani sokolske organizacije, aktiven delavec pa je še danes brat Bergant Franjo starejši. Vsestransko delaven in požrtvovalen Sokol je bil v svetovni vojni umrl br. Tone Vidmar, ki se je kot naraščajnik uspešno razvijal pod vodstvom br. Drenika Bojana pri Ljubljanskem

Sokolu. Med umrlimi sta tudi brat Jakob Smole, večletni odbornik in predsednik odbora za zgradbo doma Sokola II, in večletni načelnik Sokola II br. Trček. Slava odličnim in nesebičnim sokolskim pionirjem!

Na inicijativo pokojnega Toneta Vidmarja sem tudi jaz pristopil leta 1908. k Sokolu II, v katerem še danes z veseljem delujem. Pod spretnim načelstvom br. Matjašiča, Smoleta, ki je bil na zadnjem občnem zboru zopet soglasno izvoljen, Vidmarja in Kocjana se je društvo vedno krepkeje razvijalo, da lahko danes s ponosom gleda na svojo preteklost. — Vse svoje moči sem posvetil torej Sokolu II, vendar me je pozval Ljubljanski Sokol, da se udeležim v deputaciji I. zleta Primorskega Sokola, ki se je vršil na Opčini dne 4. avg. 1909. Kot slavnostni govornik je bil določen brat Kajzelj, sedanji starosta Ljubljanskega Sokola, namestnik staroste župe Ljubljana in blagajnik Jugosl. Sokolskega Saveza.

Ta sokolski zlet je bil jako lep in mi je ostal živo v spominu. Takoj popoldne so se na določenem mestu zbirale nepregledne množice, ki so vrele osobito iz Trsta; tako da je bil do 2. ure veselični in telovadni prostor do zadnjega kotička napolnjen. Točno ob 1/2 3. uri stopi na govorniško tribuno br. dr. Ribař in pozdravi v vznesenih besedah Sokolstvo in občinstvo. Med lepim govorom je dejal, da ni več daleč čas, ko se bode Sokol prosto gibal v Trstu, ob Jadranskem morju, kjer bodo valovi morja butali ob kraške stene in izpodjedali slovensko zemljo, a Sokol bo stal trdno!

Dragi naraščaj, premisli te besede in spomni se naših meja! Da pa boš kos nalogi, ki te čaka, zahajaj redno v telovadnico, da si okrepiš duh in mišice, ki jih boš posvetil domovini, ako te pozove.

Kakor brat dr. Ribař, tako je tudi brat Kajzelj navduševal zletnike in jih pozival k složnemu delu za napredek Sokolstva.

Na tem zletu je nastopil tudi naraščaj, ki je izborno izvajal vse vaje. Reči moram, da dotlej še nisem videl tako discipliniranega naraščaja kot je bil primorski. Kakor kamen so stali na povelje »pozor!«, pri izvajanju vaj pa so izkazovali izredno gibčnost in točnost. Še istega dne smo se pozno v noč vračali v Ljubljano in premišljali o dogodkih preteklega dne, ki smo ga prebili sredi primorskega Sokolstva in prijaznega kraškega prebivalstva.

(Dalje prihodnjič.)

ИЗАНЈА МИТРОВИЋ:

Сејачи.

Помичу се реди марљивих сејача,
зелних као љубав домовинске груде
док велико сунце утешно корача
врх крви и суза. И прозори руде
на кућама сетним. Многа зрна родна
ови широм сеју на земљишта плодна.

Њихова је вера јака као снага
старинских пророка, којих нема више,
њих на подвиг диже родна грудa драга,
она њиним жуљем и знојем мирише.
И ако је каткад непогода бије,
свесни су да семе бујно под њом клије.

Помичу се реди гордијех сејача,
свесна деца драга своје земље лепе,
њихова је нада силнија и јача
од пораза сваког непогоде следе.
И њина се нога само напред жури,
и засветли око из повија сури.

Пре но зрно свако на орање пане,
заблешти у сунцу ко симбол живота,
кад и када крупна капља зноја пане,
речита и нага ко тешка грехота!
А знојена се грудa удворно распе,
кад се прегршт која у недра јој саспе.

Напредују реди поносних сејача
у свечаном сјају сунца што се рађа,
док велика сена утешно корача
врх крви и суза. Од шећера слађа
црна кора сад је послуже тешке сјетве,
јер се ближи време наше царске жетве.

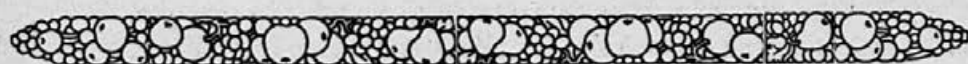
MARJAN J. TRATAR:

Sokolska deca prvemu starosti.

Četrto leto je minilo,
kar zemlja Te pokrila je,
ko si od nas poslovil se,
vid solza nam zalila je.

Ti vedno dober si in mil
s sokolsko bil mladino,
oral si trnjevo ledino
vsak dan ponosen -- Sokol čil!

Ob Tvoji zdaj gomili
prisegamo Ti vsi:
Sokolski misli zvesti
ostanemo do konca dni!

I. BAJŽELJ:

Sokolska prosvetna šola.

2. Telesna vzgoja.

(Dalje.)

Telesna vzgoja nam sicer ne leči bolezni, tudi nas ne izključuje popolnoma pred boleznimi, toda s sistematično vadbo si okrepimo telesne organe ter s tem splošno zdravje, zavarujemo se pred mnogimi boleznimi, ker so naši organi jačji, bolje razviti in odpornejši nego pri onih, ki niso uživali dobrot telesne vzgoje. Čim bolj je torej razvita telesna vzgoja v narodu, tem krepkejši in zdravejši je narod. Zato smatramo telesno vzgojo kot važno narodno in državno zadevo. Zakaj jasno je, da je za narod in državo večje važnosti ono sredstvo, ki zabra-

njuje narodovo telesno nazadovanje in propadanje, kakor pa sredstva, ki lečijo že obolele člane naroda in ki večinoma niso zmožna dati izgubljenega zdravja. Zato imajo telesna vzgoja in razne higijenske naprave prednost in večji pomen za razvoj naroda nego bolnice in sorodne naprave, ker prve zabranjujejo razširjenje bolezni, druge pa le lajšajo gorje. Seveda s tem nikakor nočemo zanikati potrebe in važnosti tudi drugih institucij.

Iz tega vzroka imajo telesna vzgoja kakor tudi higijena in vsa narodno zdravje ohranjujoča sredstva veliko narodnogospodarsko in socialno važnost. Zakaj boljše so naloženi izdatki za te naprave nego za druge, ker ohranjujejo narod pri zdravju.

Sokolstvo, ki mu je telesna vzgoja prvi in najvažnejši smoter, vrši torej v narodu važno nalogo. Mora se pa te naloge tudi zavedati, zato je dolžnost nas vseh, da se poučimo o svojem smotru in da vemo prav ceniti to, kar zasledujemo. Ni zadosti, da redno posečaš sokolsko telovadbo in da se z veseljem udeležuješ sokolske telesne vzgoje, vedeti moraš tudi, zakaj to delaš, poznati moraš bistvo naše ideje, vsak mora biti prepričan o veliki in važni nalogi sokolske organizacije.

Pa tudi to še ne zadostuje. Mnogo je ljudi med nami, in sicer med našim članstvom, še več pa izven sokolskih vrst, ki ne pojmujejo važnosti in vrednosti, ki jo ima telesna vzgoja za razvoj in napredek naroda. Vsem tem se vidi sokolska telesna vzgoja nepotrebna stvar, mislijo namreč, da je to le zabava za »boljše« ljudi. Zato z nezaupanjem motrijo sokolsko delo in od strani opazujejo naše početje, češ, za »navadne« ljudi to ni. Ne smemo in ne moremo jim tega šteti v zlo, po svoje si tolmačijo to, ker jim je namen telesne vzgoje tuja, nepoznana reč.

Sokolska prosveta mora tu zastaviti svoje sile, da s poukom nevednih širi zanimanje za telesno vzgojo in z razlago o velikem pomenu telesne vzgoje pridobiva privržencev in prijateljev v najširših plasteh naroda. Le tedaj bo zajamčen uspeh sokolskemu stremljenju, kadar bo narod uverjen o potrebi telesne vzgoje in ko bo videl dobre sadove tega stremljenja. Z vzgojo in poukom si moramo pridobiti prijateljev. Marsikdo, ki je bil naš nasprotnik, se bo izpreobrnil, ko bo vedel, zakaj nam gre. Dober pripomoček za našo propagando so tudi vzorni javni nastopi. Z dobrimi zgledi, z resno voljo in neumornim delom bomo priborili telesni vzgoji in sokolski ideji ugled, dvignili bomo pa tudi število naših pripadnikov.

Končno si oglejmo še, kaj nam pravi preteklost o telesni vzgoji. Zgodovina nas uči, da je telesna vzgoja toliko stara, kolikor je star človeški rod. Prvi narodi sicer niso gojili telesne vzgoje v tem zmislu, kakor jo zahteva sedanja doba. Pridobivanje vsakdanje hrane in boj z nasprotniki, ki je bil največkrat boj za obstanek, sta zahtevala tolike telesne izurnjenosti in moči, da se je mladina morala vaditi in uriti v raznih telesnih vajah, ako je hotela doseči življensko zmožnost. Čim bolj pa se je raz-

vijala kultura, tem bolj je napredovala tudi telesna vzgoja. Egipčani, Perzijci, Babilonci in Asirci so že gojili s svojo mladino razne telesne vaje, n. pr. metanje kamna, žoganje, tek, rokoborbo in plavanje. Zgodovina nam navaja imena posameznikov, ki so v teh vajah dosegli neverjetne uspehe. Iz tega smemo sklepati, da so se gojile te vaje vobče, ker tudi v sedanjem času navajamo le najboljše tekmovalce imenoma. Da pa dobimo take izurjene vežbače, zato je treba, da goji telesne vaje veliko število vežbačev.

Vrhunec telesne vzgoje v starem veku pa je dosegel grški narod, ki nam je v tem pogledu še danes zgled in vzor. Grška telesna vzgoja je rodila jako lepe uspehe, dokler je bila v pravih mejah in namenjena vsemu narodu. Iz te klasične telesne kulture se je razvila naša sedanja telesna vzgoja. Napačno naziranje o telesni vzgoji jo je v srednjem veku za dolgo dobo popolnoma uničilo. Polagoma si je v novem veku priborila zopet svoj obstanek. Mnogi možje, ki imajo za kulturni napredek človeštva nevenljivih zaslug, so morali zastaviti svoje tehtne besede, preden so izvojevali telesni vzgoji ono veljavo, ki jo ima danes. Pravo zmago pa je dosegla telesna vzgoja šele v 19. stoletju.

Nemec Friderik Ludovik Jahn, Šved Peter Ling, Švicar Clias, Španec Amoros (ki je deloval v Franciji), Danec Nachtegall in Čeh dr. Miroslav Tyrš so možje, ki so uvedli pravo sistematično telesno vzgojo. Njih imena ostanejo večna v zgodovini človeštva, ker so iz nesebične ljubezni do svojih narodov in z namenom, da dvignejo telesno moč in lepoto, posvetili vse svoje moči povzdigi telesne vzgoje. Vsi pa so črpali vzpodbudo za svoje idealno delo iz klasične starogrške telesne vzgoje, ki jim je bila vzor.

Pouči se iz zgodovine telovadbe o razvoju telesne vzgoje!

Znak sokolskega naraščaja.

Znak sokolskoga naraštaja.

1. Jugoslovenski Sokolski Savez daje svojemu naraščaju poseben znak, ki naj ga nosi, da pokaže svojo pripadnost k velikim sokolskim družinam.

2. Znak je z zakonom zavarovan in ga smejo nositi samo oni naraščajniki in one naraščajnice, ki so ga prejeli od svojega sokolskega društva, in sicer samo toliko časa, dokler so res člani naraščaja onega društva in pri tem naraščaju redno telovadijo.

1. Jugoslovenski Sokolski Savez daje svome naraštaju poseben znak da ga nosi i tako pokaže da pripada velikoj sokolskoj porodici.

2. Znak je zakonom zaštićen; smeju da ga nose samo oni naraštajnici(-ce), koji su ga primili od svojega sokolskoga društva, i to samo toliko vremena, dogod su zbilja članovi naraštaja onoga društva i s tim naraštajem redovito vežbaju.

Ako nehajo biti člani naraščaja, morajo znak vrniti društvu; ako postanejo iz naraščajnikov člani onega društva, znak obdržijo.

3. Kadar si naraščajniki pripno svoj znak, se morajo zavedati, da je to vidno znamenje pripadnosti k veliki sokolski organizaciji, ki izvršuje v narodu najvzvišenejšo nalogo občega poplemenitevanja jugoslovenskega naroda. Znak naj nosijo s ponosom.

Nihče ne sme storiti ničesar, kar bi bilo v sramoto njemu in v sramoto sokolski družini!

4. Naraščajniki dobivajo znak z legitimacijo in reverzom, ki ga morajo podpisati. Obenem pri sprejemu znaka obljubijo:

a) da bodo vselej varovali čast sokolskega imena,

b) da si bodo vedno prizadevali s trdim sokolskim delom vzgojiti se za najboljše ljudi in člane jugoslovenskega naroda,

c) da bodo ostali vedno zvesti sokolski ideji in jugoslovenskemu narodu.

Znake z legitimacijami izdaja naraščajnikom društveni starosta ali načelnik ob prisotnosti vsega naraščaja in dece. Pri tej priliki je treba naraščajnikom razložiti pomen znaka in pravila za nošnje znaka. Ob tej priliki se izvrši tudi zaobljuba posameznikov.

5. Naraščajski znak se pripne na obleko na levo stran prsi.

6. Naraščajnik, ki nosi znak, mora imeti pri sebi tudi legitimacijo.

7. Naraščajniki, ki nosijo znak, se morajo med seboj pozdravljati s pozdravom: »Zdravo!« — Nagovarjajo se z nazivom brat in sestra ter se medsebojno tikajo. Medsebojno občevanje mora biti uslužno in vljudno.

Ako naraščajnik greši proti vljudnosti, mu njegov prednjak vzame znak.

Naraščajniki ogovarjajo svoje prednjake in člane sokolskih društev z nazivom brat in sestra, vendar jih ne smejo tikati.

8. Naraščajniki pozdravljajo sokolske člane in članice, ki nosijo sokolski znak, s pozdravom »Zdravo!«, in sicer vedno na-

Prestanu li biti članovi naraštaja, onda moraju znak povratiti društvu; ako od naraštajnika postanu članovima onoga društva, pridrže si znak.

3. Kada si naraštajnici pripnu svoj znak, moraju da znadu da je to vidljivo obeležje pripadnosti k velikoj sokolskoj organizaciji, koja vrši u narodu najuzvišeniju zadaću opštega oplemenjivanja jugoslovenskoga naroda. Znakom treba da se ponose.

Nitko ne sme učiniti ničega, što bi bilo na sramotu njemu i sokolskoj porodici.

4. Naraštajnici dobivaju znak uz legitimaciju i revers, koji moraju potpisati. Kad primaju znak, ujedno obećaju:

a) da će vazda čuvati čast sokolskoga imena;

b) da će vazda nastojati, da se čvrstim sokolskim radom uzgoje za najbolje ljude i članove jugoslovenskoga naroda;

c) da će ostati vazda verni sokolskoj ideji i jugoslovenskomu narodu.

Znake s legitimacijom preda naraštajnicima društveni starosta ili načelnik u navzočnosti svega naraštaja i dece. Tom prilikom treba naraštajnicima rastumačiti značenje znaka i pravila za nošenje znaka. Istodobno polažu pojedinci svoje obećanje.

5. Naraštajski se znak pripne na odeću na levu stranu prsiju.

6. Naraštajnik, koji nosi znak, mora da ima uza se legitimaciju.

7. Naraštajnici, koji nose znak, moraju se međusobno pozdravljati pozdravom: »Zdravo!« Nagovaraju se nazivom »brat« i »sestra« i govore si »ti«. Međusobni saobraćaj mora da bude uslužan i uljudan.

Ogreši li se naraštajnik o uljudnost, odzme mu njegov prednjak znak.

Naraštajnici nagovaraju svoje prednjake i članove sokolskih društava nazivom »brat« i »sestra«, ipak im ne smeju govoriti »ti«.

8. Naraštajnici pozdravljaju sokolske članove i članice koji nose sokolski znak, pozdravom: »Zdravo!« i to uvek prvi. Na-

prej. Ako nanese potreba, da takega člana ali članicu ogovorijo, se morajo takoj izkazati z legitimacijom.

Ako jih ogovori član sokolskega društva z znakom, ali će se legitimira, morajo pokazati svojo legitimaciju.

9. Sokolska društva, predvsem člani odbora in prednjaškoga zbora, so dolžni čuvati nad tem, da naraščajniki nošnje znakov ne zlorabijo in da se naraščajniki z znaki v vsakem pogledu kar najdostojneje vedejo. Ako vidijo kako nepravilnost, opozorijo na to prizadetega naraščajnika, ki mora vsako tako opozorilo takoj sam prijaviti svojem prednjaku, da zađevo preišče. V ta namen je potrebno, da oni član pove naraščajniku svoje ime in društveno pripadnost.

10. Nošnja naraščajnskega znaka je prostovoljna. Ako pa odredi prednjak naraščajca v gotovih primerih, da naraščajniki znaka ne smejo nositi, se morajo naraščajniki brezpogojno pokoriti njegovim odredbi.

nese li potreba, da takoga člana ili članicu nagovore, moraju se prikazati uvek s legitimacijom.

Ako ih nagovori član sokolskoga društva koji nosi znak, ili ako se legitimira, moraju i oni pokazati svoju legitimaciju.

9. Sokolska društva, pre svega članovi odbora i prednjačkoga zbora dužni su da paze, da naraštajnici ne zlorabe nošenje znakova i da se sa znakovima u svakom pogledu što dostojnije vladaju. Opaze li kakvu nepravilnost na naraštajniku, treba da ga na to upozore, a naraštajnik mora svaku takvu opasku odmah i sam prijaviti svome prednjaku da se o stvari popita. Zato je potrebno, da onaj član kaže naraštajniku svoje ime i ime društva, koga je član.

10. Naraštajniku je na volju da nosi znak. Ali ako prednjak naraštaja odredi u stalnim slučajevima, da naraštajnici ne smeju nositi znaka, onda se oni moraju toj odredbi bezuvetno pokoriti.

Reverz in legitimacija. — Revers i legitimacija.

Naraščaj!

Velika sokolska družina ti daje priliko, da se javno s svojim posebnim znakom izkažeš kot njen pripadnik. Pripni si ga in nosi ga s ponosom na delo, ki ga je Sokolstvo za svoj narod že izvršilo, in na veliko in važno nalogo, ki jo mora v bodočnosti še izvršiti in z njim tudi ti!

Spodaj navedeni predpisi se nanašajo na nošnje znaka. Prečitaj jih pazljivo in izpolnjuj jih vedno in povsod s sokolsko natančnostjo in disciplino!

Znak nosiš prostovoljno. Ako ti je težko izvrševati s tem spojene dolžnosti, ti je svobodno, da ga ne nosiš. Ako pa je odrejeno, da v gotovih primerih znaka ne smeš nositi, se moraš tej odredbi brezpogojno pokoriti. Zdravo!

Starešinstvo Jugoslovenskega sokolskega saveza.

Predpisi o nošnji znaka sokolskega naraščajca.

Naraščajski znak dokazuje, da je oni, ki ga nosi, član sokolske družine. Nositi ga smejo samo naraščajniki v Jugoslovenskem

Naraštaju!

Velika sokolska porodica daje ti priliko, da se prikažeš svojim posebnim znakom kao njen pripadnik. Pripni si ga i nosi ga ponosno na počast radu, što ga je Sokolstvo za svoj narod već obavilo, i onoj velikoj i važnoj zadaći, koju mora svršiti u budućnosti uz tvoju pripomoć!

Odozdo navedeni propisi odnose se na nošenje znaka. Pročitaj ih pažljivo i vrši ih sokolskom tačnošću i disciplinom vazda i posvuda!

Znak možeš nositi, kada ti je drago. Ako ti je težko, da vršiš s tim skopčane dužnosti, na volju ti, da ga i ne nosiš. Ako je pako naređeno, da ga u nekim prilikama ne smeš nositi, moraš se tom naređenju bezuvetno pokoriti! Zdravo!

Starešinstvo Jugoslovenskoga sokolskoga saveza.

Propisi o nošenju znaka sokolskoga naraštaja.

Naraštajski znak dokazuje, da je član sokolske obitelji svatko, koji ga nosi. Smeju ga nositi samo naraštajnici onih sokolskih

sokolskem savezu udruženih sokolskih društev; torej niti nečlani, niti člani, niti sokolska deca, in to samo toliko časa, dokler so res člani naraščaja in pri tem redno telovadijo. Ako nehajo biti člani naraščaja, morajo znak vrniti društvu, pridržijo pa si ga, če postanejo iz naraščajnikov člani sokolskega društva.

Naraščajniki dobijo od društvenega staroste ali načelnika znak z legitimacijo in reversom, ki ga morajo podpisati. Ob enem pri sprejemu znaka obljubijo:

1. da bodo vselej varovali čast sokolskega imena,

2. da si bodo vedno prizadevali s trdim sokolskim delom vzgojiti se za najboljše ljudi in člane jugoslovenskega naroda in

3. da bodo vedno zvesti sokolski ideji in jugoslovenskemu narodu.

Znak se pripenja na obleko na levo stran prsi.

Naraščajniki, ki nosijo znak, morajo imeti pri sebi legitimacijo in se morajo med seboj pozdravljati s pozdravom »Zdravo!« Nagovarjajo se z nazivom brat in sestra ter se tikajo. Medsebojno občevanje bodi uslužno in vljudno!

Naraščajniki ogovarjajo svoje prednjake in člane sokolskih društev z nazivom brat in sestra, vendar jih ne smejo tikati.

Naraščajniki pozdravljajo sokolske člane in članice, ki nosijo sokolski znak, s pozdravom »Zdravo!« in sicer vedno naprej. Ako nanese potreba, da takega člana ali tako članico ogovorijo, se morajo takoj izkazati z legitimacijo. Ako jih ogovori član sokolskega društva z znakom ali če se legitimira, morajo pokazati svojo legitimacijo.

Naraščajniki imajo dolžnost, da medsebojno pazijo na točno izvrševanje teh predpisov, ker bo društvo vsako zlorabo strogo kaznovalo po določbah pravilnika.

O sprejemu naraščajnikov.

Kdor hoče biti sprejet med sokolski naraščaj, mora izročiti načelniku ali njegovemu namestniku pismeno dovoljenje svojih staršev ali njihovih namestnikov.

K naraščaju spadajo vsi pripadniki Sokolstva v starosti od izpolnjenega 14. do izpolnjenega 18. leta.

društava, koja su udružena u Jugoslovenskom sokolskom savezu i to samo toliko vremena, dok su u istini članovi naraštaja i redovito vežbaju; ne smeju ga nositi nečlanovi, ni članovi, niti sokolska deca. Prestanu li biti članovima naraštaja, moraju znak vratiti društvu; pridržijo si ga, ako postanu od naraštajnika članovima sokolskoga društva.

Naraštajnici dobiju od društvenog staroste ili načelnika znak uz legitimaciju i revers, koje moraju potpisati. Kad primaju znak, obećaju:

1. da će uvek čuvati čast sokolskoga imena;

2. da će se neprestance trsiti, da čvrstim sokolskim radom postanu najbolji ljudi i članovi jugoslovenskoga naroda, i

3. da će vazda ostati verni sokolskoj ideji i jugoslovenskomu narodu.

Znak se pripne na odevu, na levu stranu prsiju. Naraštajnici, koji nose znak, moraju imati pri sebi legitimaciju i moraju se međusobno pozdravljati pozdravom »Zdravo!« Nagovaraju se nazivom brat i sestra i govore si »ti«. Međusobni saobraćaj treba da je uslužan i uljudan.

Naraštajnici nagovaraju svoje prednjake i članove sokolskih društava nazivom brat i sestra, ali im ne govore »ti«.

Naraštajnici pozdravljaju sokolske članove i članice, koji nose sokolski znak, pozdravom »Zdravo!« i to uvek prvi. Nanese li nužda, da moraju s takim članom govoriti, moraju odmah prikazati legitimaciju. Ako ih nagovori član sokolskoga društva, koji nosi znak, ili koji se legitimira, moraju također pokazati svoju legitimaciju.

Naraštajnici imaju dužnost, da paze jedan na drugoga da svi tačno vrše ove propise, jer će društvo svaku zlorabu po odredbama pravilnika strogo kazniti.

O primanju naraštajnika.

Tko hoće da bude primljen u sokolski naraštaj, mora da izruči načelniku ili njegovu namestniku pismenu dozvolu svojih roditelja ili njihovih namesnika.

U naraštaj spadaju svi pripadnici Sokolstva u dobi od navršene 14. do navršene 18. godine života.

Štev.....
Reverz.

Podpisani ....., član naraščaja sokolskega društva v ....., sem prejel danes naraščajski znak, sem prečital gornje predpise, se obvezujem ravnati se po njih in vrniti znak društvu na njegovo zahtevo.

V ....., dne ..... 192..

.....
Podpis.

Broj .....
Revers.

Potpisani ....., član naraštaja sokolskega društva u ....., primio je danes naraštajski znak, pročitao je gornje propise i obvezuje se, da će se po njima ravnati i da će znak na zahtev društva povratiti društvu.

U ....., dne ..... 192..

.....
Potpis.

Legitimacija.

	JUGOSLOVENSKI SOKOLSKI SAVEZ ЈУГОСЛОВЕНСКИ СОКОЛСКИ САВЕЗ
ISKAZNICA - ИСКАЗНИЦА	
Sokolska župa u Соколска жупа у	.....
	rođen (a) dne рођен(а) дне
u	je član(ica) naraštaja sokolskoga društva je члан(ица) нараштаја соколскога друштва
u	.....
u	.....
	dne дне
	..... 192..
starosta - староста.	načelnik - начелник.
Vlastnoručni potpis: Властноручни потпис:	Žig društva. Жиг друштва

A. PERIĆ:

Proste vaje za žensko deco.

(Konec.)

III. vaja.

Izvaja se štirikrat.

1. Zdaj, sestrice, končale smo,
kar mislile, storile smo,
kar mislile, storile smo,
končale, sestre, smo.

3. Marljivo, kakor smo doslej,
naj le še vadimo naprej,
naj le še vadimo naprej
marljivo kot doslej.

2. A pravi konec ni še ta,
Sokolstvo konca ne pozna,
Sokolstvo konca ne pozna,
ni pravi konec ta.

4. Naprej, naprej, za nas ni mej,
za nas ni mej, naprej, naprej!
Za nas ni mej, naprej, naprej!
Naprej, naprej, naprej!

Korakoma.

- I. 1. Čepenje skrčno zanožno z desno (fingiran poklek, desno koleno kakih 20 cm od tal) — predklon — leva v bok, palec zadaj, ostali prsti spredaj, desno predročiti dol (radi predklona smeri navpično dol), dlan vzklopljena, hrbet zgoraj; dlan je v isti črti kakor levo stopalo, približno 10 cm od tal, pogled na roko,
  - 2.—4. drža,
- II. 1. vzravnavava in prisun desne v spetno stojo — vzklon — priročiti,
  - 2.—4. drža,
- III. 1. noge drža — z levo bočni lok nazaj skozi vzročenje do predročjenja, palec gor, desna drža v priročanju, pogled sledi levi,
  - 2.—4. drža,
- IV. 1. noge drža — leva drža, desna bočni lok nazaj skozi vzročenje do predročjenja, palec gor, pogled sledi desni,
  2. drža,
  3. drža — priročiti,
  4. pol obrata v levo na levi peti in na desnih prstih ter nizko prednožiti z levo (priprava za korakanje v prihodnjem taktu) — roke drža,
- V. 1.—4. na vsako dobo en korak naprej, leva, desna, leva, desna, — z rokami lahko mahati kakor navadno pri korakanju,
- VI. 1. prisun leve k desni — predročiti, palci gor,
  - 2.—3. drža,
  4. zasuk hrbtov gor, inace drža,
- VII. 1. noge drža — leva predročiti dol, desna predročiti gor, hrbta ostaneta še nadalje zasukana gor,
  2. drža,
  3. noge drža — leva predročiti gor, desna predročiti dol,
  4. noge drža — leva predročiti dol, desna predročiti gor, h. gor,
- VIII. 1. priročiti,
  - 2.—4. drža.

NEMA NAUKE BEZ MUKE.

Smotra sokolskog naraštaja u Zemunu.

»Sokolsko društvo« u Zemunu priredilo je 22. III. ov. g. »smotru svoga naraštaja« u velikoj sali »Grand-Hotela«.

Da program bude potpuniji, sudelovao je muški i ženski podmladak, sa par tačaka.

Program je izveden na potpuno zadovoljstvo prisutnih.

Kroz izvedbu čitavog programa osećao se duh discipline, mladosti i svežine. Najmlađe sile našeg društva skladno i sa mnogo smisla izveli su sve tačke, i na taj način vidno su dali izraza svojim sokolskim osećajima.

Gradanstvo, koje je u velikom broju bilo zastupano, ceneći to, odobravalo je burnim pljeskanjem svaki nastup.

1. Kao prva tačka bila je vežba muške i ženske dece. Obučeni u sokolskoj dečjoj odori izveli su vrlo lepo i bez pogreške »Slikovite proste vežbe«.

2. »Ritmičke vežbe« ženskog podmladaka i ako već viđene ostavile su dobar utisak na gledaoce.

3. Muški podmladak sa »Skupinama na razboju« uspeo je potpuno.

4. Ženska deca sa vežbom »Peračice«, koju su popratila sa prikladnim pevanjem, mnogo su se sviđela.

Harmonizirana primitivna plastika i umiljata melodija stekla je za tren velike simpatije kod publike, koja je dugotrajnim aplauzom tome dala oduška.

5. »Vežbe bučicama« od načelnika br. St. Šuice, izvela su muška deca dosta složno i zadovoljavajuće.

6. Ženska deca v »Vežbi sa lutkama« dale su osećaje, kakve samo devojčice mogu izraziti kroz vežbu, a na sveopšte veselje i radost prisutnih.

7. Ženski podmladak, kao uvek ozbiljno i ženski nježno, izveo je »Vežbu sa loputama«. Male loptice znale su naljutiti malo nesmotrenije devojčice, kojima su kadkad ispod ruku nestale otkotrljavši se bezbližno.

8. Muški podmladak nastupio je sa vežbom na razboju. Oveće odelenje oda-

branih vežbača, dalo je od sebe kolikogod su im sile dopuštale. U nekim trenutcima neki su podbacili, ali pojedinci trudili su se, da svoj visoki renome zadrže.

9. Poslednju tačku izvela su ženska deca, koja su imala tog dana odnosno za tu tačku naročitu ulogu. Jedan red je naime bio obučen u ženske haljine a drugi u muške i t. d. Kao takove one su trebale predstavljati ukočene lutke, koje se pomiču i kreću određito iza prekidima.

Uloga je dobro izvežbana, a isto tako i odigrana.

Posle ove uspele smotre, koja je bila manifestacija osećaja vežbača i unutarnjeg rada društva, vraćala su se deca svojim kućama ozarena lica, sa ponosom i samouverenjem.

U tim mladim snagama leži naša budućnost i mi možemo sa vedrim čelom očekivati i njihovu budućnost.

Dušan B. Živković.

Tekma muške dece v Sokolskem društvu I v Ljubljani se je vršila dne 22. febr. 1925. v šolski telovadnici na Ledini. Več mesecev pridnega in vztrajnega dela je pokazalo lepe uspehe in mladi tekmovalci so z veseljem šli na delo. Lep in strumen nastop Sokoličev pri tekmi ter dobro in samozavestno izvajanje navežbanih vaj sta v polni meri zadovoljila vse navzoče. Dečki so z lepim korakom nastopili k tekmi v štirih vrstah pod vodstvom svojega prednjaka br. Gorjanca. Tekmo je vodil načelnik br. Prosenec, ki je v navdušenih besedah izpodbudil deco k tekmoivanju. Sodniki pri tekmi so bili bratje iz društvenega prednjaškega zbora. Tekmovala je v višjem oddelku ena vrsta 8 telovadcev, v nižjem pa tri vrste z 26 tekmovalci. Vrste so vodili dečki sami od orodja do orodja brezhibno s pravičnim poveljevanjem, pri prostih vajah pa so tudi vodniki sami glasno in razločno štel.

Izid tekme je bil nastopni. V višjem oddelku so dosegli od 70 točk Strucelj Boris 68 točk 98%, Dobravec Milko 67.5 t. 96%,

Grünfeld Ivan 63.5 t. 91%, Makovič Zvonko 84%, Jordan Vili 79%, Keržič Franc 76%, Megušar Mirko 75% in Naglič Makso 59%.

V nižjem oddelku je dosegla 1. vrsta od 480 točk 379, t. j. 79.5%, vodnik Tepina Marjan, 2. vrsta od 540 točk 465, t. j. 88%, vodnik Dečman Anton, 3. vrsta od 540 točk 436.5, t. j. 83%, vodnik Kenda Bogo. Kot posamezniki so dosegli: Megušar Stanko 98%, Dečman Anton 96%, Pavšek Vlado in Kenda Bogo po 95%, Tepina Marjan 94%, Kajin 92%, Beranek 90.5%, Zupančič 90%, Schweitzer, Lozej in Bačner po 87%, Scagnetti in Bernik po 85%, Kocjan in Lotrič po 82%, Stermetzky, Petelin in Martelanc po 76%, Spindler 73%, Reicher 72.5%, Betetto, Porenta, Osredkar Iv. in Bordon po 71%, Susič 65%, Osredkar Marko 59%.

Po končani tekmi se je zbrala moška in ženska deca na Taboru, kjer je predaval mladini br. Blagajne o telovadbi in narodnosti. Dve deklici sta deklamirali dve ljubki pesmi, nato je br. načelnik poročal o izidu tekme ter v lepih besedah bodril mladino k nadaljnemu vestnemu delu. S petjem in igranjem kola je bila prireditev zaključena. Mladina in odrasli so bili zadovoljni z lepo uspeho prvo tekmo za deco.

Gorenjska župa priredi letos tekmo moškega naraščaja v dveh oddelkih (bradlja, drog, skok v višino, skok v daljino, metanje kopja v daljino, tek na 100 m, proste in redovne vaje) in ženskega v enem oddelku (bradlja, krogi, gred, tek na 75 m, skok v višino, skok v daljino, proste in redovne vaje). Zahteve za tek so pri moškem naraščaju mnogo strožje nego dosedaj: za 10 točk zahteva v višjem oddelku 12 sek., v nižjem 13 sekund; pa saj so dosedaj tekmovalci po vrsti dobivali 10 točk — zdaj bodo te prihranjene res najboljše. Vsem društvom je predpisal T. O. župe, da morajo prirediti vzporedno s telovadnimi pripravami za tekmo tudi sokolsko šolo za naraščaj na podlagi »Sokolskega katekizma« mariborske župe. Naraščajnik brez te »šole« ne bo pripuščten k tekmi.

Za prosvetno šolo bodo naraščajnikom prav prišli tudi članki v »Sokoliču« pod naslovom »Sokolska prosvetna šola.«

Škofja Loka. — Za tekmo pripravljamo pri nas eno vrsto za nižji oddenek in dva posameznika za višji oddenek. Tudi 1. vrsta ženskega naraščaja bo tekmovala. Naraščajska prosvetna šola se vrši redno; po dovršeni šoli polagamo izpite; pokažemo pri njih, da vemo, zakaj smo Sokoli.

Jesenice. — Jeseniško društvo je eno najmočnejših v gorenjski župi. Telovadba članov je zgrajena na trdnem temelju: na bivših naraščajnikih, ki so dorasli in prestopili postopno v članske vrste. Dve tretjini tekmovalcev višjega oddelka v GSŽ bodo postavile Jesenice. Pri tej sedanjosti pa ni ugoden pogled v bodočnost, ker je v tem močnem društvu »naraščajska kriza«: Jesenice že nekaj časa nimajo moškega naraščaja. To krizo se mora premagati! Najboljšega in najenergičnejšega prednjaka moškemu naraščaju! — Ženski naraščaj šteje 11 telovadk.

Medvode. — V našem društvu smo začeli s telovadbo moškega naraščaja. Vpisalo se je 6 telovadcev — skromen začetek, toda bo nas čim dalje več; zaenkrat pa bomo s pridnim delom odtehtali malostevilnost. Tudi sokolsko šolo imamo, da bo vsak izmed nas poznal namen sokolske organizacije.

Kranj. — Kranjsko društvo ima sedaj številen naraščaj: moškega naraščaja je 76 (polovica je dijakov, polovica obrtnega naraščaja), ženskega 26. Vsi oddelki se pripravljajo pridno za tekmo. Dijaki imajo sicer posebne telovadne ure, toda odklanjamo »stanovsko« ločitev od obrtnega naraščaja; zato imamo enkrat na teden proste vaje in sokolski nagovor skupno. Mi naraščajniki ne razumemo, kako more imeti naše društvo pri 550 članih le povpr. 11 telovadcev in 13 telovadk na uro. Naraščajski zlet naše župe bo dne 7. junija v Kranju; pokazati hočemo naše število, dobro telovadno pripravljenost in brezhibno disciplino.

KI SE TRUDI, ON DOBIVA;
A KI IMA, ON UŽIVA.
BREZ POTU NI MEDU.

Glavna skupščina Jugoslov. Sokolskega Saveza. Dne 22. marca 1925. se je vršila glavna skupščina JSS v Brodu na Savi. Zastopane so bile vse sokolske župe po svojih delegatih, ki jih je bilo 67. Skupščino je vodil savezni starosta br. Gangl, ki se je v svojem nagovoru spomnil umrlih bratov in sester ter onega dela našega naroda, ki je ostal izven jugoslovenskih mej. Nato je izročil savezno plaketo za sokolske zasluge bratom: dr. Caru, dr. Popoviću, Šulceju in Vojinoviću ter omenil njih velike zasluge, ki so si jih pridobili za napredek jugoslovenskega Sokolstva. Posebno je pozdravil podstarosto ČOS br. Štěpánka, ki je prišel na skupščino kot zastopnik češkega Sokolstva, s katerim je jugoslovensko Sokolstvo vedno v najboljših in bratskih stikih. Skupščina je z živahnim odobravanjem sprejela predlog br. staroste, da odpošlje pozdravne brzojavke Nj. Veličanstvu kralju Aleksandru, prezidentu ČSR dr. Masaryku, ČOS, zvezi poljskih Sokolov in zvezi ruskih Sokolov v emigraciji.

Poročila saveznih funkcionarjev so bila soglasno sprejeta in je bilo sklenjeno, da se jugoslovensko Sokolstvo prihodnje leto (1926.) polnoštevilno udeleži VIII. vse-sokolskega zleta v Pragi, dalje da se podaljša rok za vplačevanje 20 dinarskih prispevkov do konca aprila tega leta. Društvom, ki zaprosijo za podaljšanje tega roka preko svoje župe, sme savezno starešinstvo to dovoliti, ako so vsaj deloma vplačala prispevke.

Skupščina je sklenila, da se župe vnovič pozovejo, da predložijo savezu predloge o spremembi društvenih, župnih in saveznih pravil. saveznemu odboru pa je bila dana polnomoč, da pravila odobri. Prispevek za poškodbeni fond se določi na 1 Din za članstvo, uvede se tudi poškodbeni fond za naraščaj, v katerega vplača vsak naraščajnik po 1 Din. Kataster naraščaja pa

morajo voditi župe same, ki morajo javiti vsak mesec savezu samo številno izpremembo naraščaja, ne pa imenske. Podpore pri poškodbah so iste kakor pri članstvu, v tem smislu se morata izpopolniti pravilnik in poslovnik poškodbenega fonda. Sprejme se predlog odseka za prapore, da bodo vsi društveni prapori enotni, za župne prapore pa se prepusti župam prosta odločitev, vendar morajo predložiti načrt prej saveznemu odseku za prapore. Ministrstvu prosvete se odpošlje resolucija, ki zahteva izvršitev več predlogov, ki se tičejo napredka telesne vzgoje v šoli, društvi in narodu sploh. Sklene se, da je prepovedano nositi sokolski kroj na plesnih prireditvah, ako niso v zvezi s kako drugo sokolsko prireditvijo, sicer pa odločajo društveni odbori sami, kdaj se sme nastopati v sokolskem kroju. Za članice se določi posebni slavnostni kroj, kakor ga je predložil odsek za sokolske kroje, vsi ostali kroji za člane, članice, naraščaj in deco pa ostanejo neizpremenjeni.

Skupščina je odobrila predloženi pravilnik za organizacijo okrožij v župah, predpise o sokolskem znaku za člane in uvedbo znaka za naraščaj ter tozadevna določila in predpise. S tem je končno veljavno odobreno, da sme naraščaj obojega spola nositi sokolski znak, ugotovljeno je pa obenem, kdo in kdaj sme znak podeliti. (Vse te predpise prinaša današnji »Sokolč«.)

Pri volitvah so bili izvoljeni v savezno starešinstvo nastopni bratje: starosta Engelbert Gangl; njegovi namestniki dr. Lazar Car, Zagreb, Gjuro Paunković, Beograd, Ivan Bajželj, Ljubljana; načelnik Miroslav Ambrožič, njegovi namestniki Miroslav Vojinović, Beograd, Dragotin Šulce, Zagreb, Albert Poženel, Ljubljana; načelnica Joža Trdinova, njene namestnice Anuška Cigoj-Jugova, Zagreb, Danica Pesičeva, Beograd, Milena Govekarjeva, Ljubljana;

člani starešinstva Josip Jeras, predsednik prosvetnega odbora, Jože Čobal, Julij Dev, dr. Oto Fettich, dr. Riko Fux, dr. Tone Jamar, Bogumil Kajzeli, Nande Marolt, Zane Miklavc, dr. Gustav Gregorin, Verij Švajgar, Vilko Turk, vsi v Ljubljani, dr. Srdjan Budisavljević, Zagreb, dr. Iza Cepelić, Osijek, Tošo Živković, Skopje, in Kosta Petrović, Subotica; namestniki dr. Viljem Krejči, Joško Biber, Avgust Ludvik, ing. Fran Zelenko, dr. Alija Košir in Adela Možinova; pregledniki računov Josip Malenšek, Franjo Medić, Milan Strlekar; sokolsko razsodišče Jože Janša, dr. Pavel Skaberne, dr. Pavel Pestotnik, dr. Dinko Puc, dr. Dragotin Treo; namestniki Janko Bleiweis, dr. Andrej Kuhar, dr. Milan Šubic.

Zvečer po skupščini je priredilo Sokolsko društvo v Brodu v čast gostom, ki so se udeležili glavne skupščine, svečano telovadno akademijo. Otvoril jo je društveni starosta br. dr. E. Kovačić s pozdravnim nagovorom na navzoče, nakar so se vrstile lepe telovadne točke, ki so jih izvajali vsi oddelki članstva, naraščaja in dece. Posebno pohvalo zaslužita moški in ženski naraščaj, ki sta svoje nastope izvršila prav dobro, sicer pa tudi deca ni zaostajala. Iskreno je vse veselilo, da so bile večina sestav, ki smo jih videli ta večer, plod domačega truda, sestavila sta jih namreč dva pridna sokolska delavca iz Broda. To je br. načelnik Čolić in br. Vukotić, ki je komaj prestopil iz naraščajskih vrst med člane. Br. Vukotić kaže posebno nadarjenost za sestavljanje vaj in bo pri vestnem in pridnem študiju dosegel še lepe uspehe v tej sokolski stroki.

Tudi nastopi članov in članic so bili dobri, tako da je akademija napravila na vse gledalce najboljši vtisk in jih prepričala, da je to sokolsko društvo med najboljšimi na hrvatskem delu naše domovine.

Opazili pa smo po akademiji eno napako, ki jo moramo iznesti z namenom, da se v prihodnje popravi. Velik del naraščaja in celo dece je ostal po končani akademiji pri igranki. Ne vidimo sicer napake v tem, da je bila mladina navzoča pri poštenu zabavi in pod vodstvom staršev, toda ura je bila prepozna za to mladino, ki mora v tem času iti k počitku, da se okrepi za prihodnji dan. V ostalem pa vsa čast tem najmlajšim, ker so se vedli dostojno.

Vzgoja češke sokolske mladine. Na VII. glavni skupščini češkoslovaškega Sokolstva dne 8. decembra 1924. je bila sprejeta sledeča resolucija:

1. Za najvažnejšo nalogo telesne sokolske vzgoje v sedanjih dobi smatramo vzgojo moškega in ženskega naraščaja. Kjer ni bilo do sedaj telovadbe za mladino, se mora delovati na to, da se jo uvede, kjer je prenehala, mora biti obnovljena,

2. Razvoju telesne vzgoje mladine mora biti posvečena največja skrb. Uvesti se mora obvezni zdravniški pregled mladine pri nastopu telovadbe in skrbeti moramo, da se uspehi telesnovzgojnega dela izvežbanih prednjakov ugotovijo po zdravniških, ki so v to svrhu teoretično in praktično izvežbani. Zato zahtevamo, da se nudi slušateljem medicinskih fakultet možnost, da se pripravijo za naloge zdravstvenih voditeljev v telovadnici, na igrišču in v vsakdanjem življenju. Za prednjake mladine se mora izbrati najzmožnejše prednjake in se mora zanje ustanoviti šola. Priporočljivo je, da se uvedejo za telovadbo mladine prednjaški zbori. Izdelajo naj se vadbeni načrti, primerni starosti in telovadni ter fiziološki sposobnosti mladine.

3. Poleg do sedaj uspešnih načinov, s katerimi se je pridobival naraščaj za telovadbo v sokolskih društvih, se mora posvetiti posebno pozornost vsem telesnovzgojnim sredstvom, ki so v skladu s prirojenim veseljem do telesnih vaj in s potrebami mladega človeka ter ne nasprotujejo sokolskim načelom. Potrebno je tedaj vzgojo sokolske mladine postopoma razširiti in sokolskemu duhu prilagoditi s sestavi, prviniami in načini raznih vaj, ki morejo sokolsko metodo dobro obogatiti. Moramo pa poudariti, da naš smoter enakomerne vzgoje celega telesa nasprotuje stremljenju po ekscentričnem gojenju posameznih delov telesa.

4. Poudarjamo potrebo, da naj imajo društva v stalni evidenci socialne razmere svojega naraščaja in dece. V tem pogledu jim priporočamo skupno delo z okrajnimi organizacijami za skrbstvo mladine.

5. Cilj sokolske vzgoje mladine naj bo skrb za enakomerno vzgojo vseh telesnih in duševnih vrlin mladine obojega spola. Samostojnost v pravilnem naziranju, globočina in bogastvo čustev, zlasti socialnega, ki odstranjuje razredne razlike in vodi k bratstvu in skupnosti; dalje zavest do dolžnosti in nagnjenje za dobra dela naj bodo cilji pri vzgoji naraščaja. Zlasti naj se goji v smislu Tyrševih načel državljanska vzgoja za narodno in državno celoto, da se nauči posameznik podrediti tej celoti svoje osebne koristi.

NEMA DOBRINJE BEZ TRUDINJE.